

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO U KARLOVCU
Karlovac, Trg hrvatskih branitelja 1

Broj: KP-DO-649/2026-15
Karlovac, 29. rujna 2026.
MŠ/MŠ

ŽUPANIJSKI SUD U KARLOVCU

KARLOVAC

Na broj: Kir-646/2026

Na temelju članka 38. stavka 2. točke 10. u vezi s člankom 127. stavkom 2. i člankom 491. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku ("Narodne novine" broj: 152/2008., 76/2009., 80/2011., 121/2011., 91/2012., 143/2012., 56/2013., 145/2013., 152/2014., 70/2017., 126/2019., 80/2022., 36/2024., 72/2025. i 13/2026, dalje: ZKP) protiv rješenja suca istrage Županijskog suda u Karlovcu, broj Kir-646/2026-3 od 28. rujna 2026. u kaznenom predmetu protiv I. osumnjičene Romane Čejvanović i II. osumnjičenog Zlatka Amića, zbog kaznenog djela iz članka 139. stavak 2. i 3. Kaznenog zakona ("Narodne novine" broj: 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19 i 84/21, 36/24 i 136/2025 dalje u tekstu: KZ) podnosim

ŽALBU

- zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja (članak 467. točka 3. u vezi članka 491. ZKP).

Pobijanim rješenjem sudac istrage Županijskog suda u Karlovcu odbio je prijedlog državnog odvjetnika za određivanjem istražnog zatvora iz zakonske osnove koja se temelji na odredbi članka 123. stavka 1. točke 3. ZKP-a, protiv I. osumnjičene Romane Čejvanović i II. osumnjičenog Zlatka Amića, zbog kaznenog djela iz članka 139. stavak 2. i 3. KZ te im je odredio mjere opreza zabrana približavanja oštećenom Frani Veliću na udaljenost ne bližu od 100 metara, zabrana uspostavljanja ili održavanja izravne ili neizravne veze s Franom Velićem te redovitog javljanja jednom tjedno u PU karlovačkoj, PP Karlovac s ispostavom Vojnić, u vrijeme kada to odredi službena osoba.

Smatram da je ovakvo rješenje suca istrage rezultat pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja.

Sudac istrage je u točkama 4. i 6. obrazloženja utvrdio da postoji osnovana sumnja da su osumnjičenici počinili kazneno djelo koje im se stavlja na teret, a u točki 7. da u odnosu na oboje osumnjičenika postoji opasnost od ponavljanja kaznenog djela. Time je prihvaćeno da je oštećeni Frano Velić detaljno i precizno opisao tijek događaja te da mu je 26. rujna 2026. u više telefonskih poziva I.

osumnjičenica prijetila ubojstvom, uz poruku da će završiti kao njegov otac koji je ubijen 2010., dok je II. osumnjičenik u pozadini ponavljao da će ga ubiti.

U točki 9. obrazloženja sudac istrage utvrđuje da se radi o „nategnutim odnosima između bivših izvanbračnih supružnika“ u kojima „nije neuobičajeno da se supružnici služe i težim riječima pa i prijetnjama“ te da se „ne radi o onom stupnju kriminaliteta i opasnosti za društvo“ koji bi zahtijevao najstrožu mjeru. Takvo utvrđenje nema uporište u spisu. Nijedan dokaz ne upućuje na to da su međusobne prijetnje ubojstvom uobičajene u odnosu oštećenika i osumnjičenike, niti je to bilo koja stranka tvrdila. Naprotiv, iz kaznene prijave i izjave oštećenika proizlazi da su prijetnje ubojstvom upućene u više telefonskih poziva u istom danu, da su u tome sudjelovale obje osumnjičene osobe te da je prijetnja izravno povezana s konkretnim, stvarnim smrtnim slučajem, odnosno ubojstvom oštećenikova oca 2010., što prijetnji daje dodatnu težinu i ozbiljnost, a oštećenik je izjavio da ih je shvatio ozbiljno i da strahuje za vlastiti život. Ponavljanje istog ponašanja u kratkom razdoblju, uz sudjelovanje dviju osoba, upućuje na uporno i odlučno postupanje, a ne na izoliran verbalni ispad. Sudac istrage te okolnosti nije uopće utvrđivao niti vrednovao, već je događaj umanjio općom, u spisu neutemeljenom pretpostavkom o „uobičajenosti“ takvih riječi. Također, riječ je o osobama koje nisu u braku, o odnosu koji je prestao 6. rujna 2026., a sukob je aktualan i traje.

Sudac istrage u točki 9. utvrđuje da se osuđivanost II. osumnjičenika odnosi na „prošle presude“ iz razdoblja od 2006. do 2017., da je posljednja presuda za kazneno djelo prijetnje „iz ožujka 2022.“, ali da se odnosi na djelo počinjeno 2018., „dakle prije gotovo 8 godina“, te zaključuje da postoji „dulji vremenski period“ u kojem osumnjičenik nije evidentiran kao počinitelj kaznenih djela i da je predmetno kazneno djelo „određena iznimka“. Iz utvrđenja samog suca istrage proizlazi da je II. osumnjičenik za istovrsno kazneno djelo prijetnje osuđen u ožujku 2022., dakle prije nešto više od četiri godine, a ne prije osam. Osim toga, sudac istrage je propustio utvrditi i cijiniti druge presude na koje se ODO izričito pozvalo u prijedlogu za određivanje istražnog zatvora, kao što su prisila prema službenoj osobi iz članka 314. stavka 1. KZ, sprječavanje službene osobe u obavljanju službene dužnosti iz članka 317. stavka 2. KZ i dr., koje pokazuju sklonost neprihvatanju pravnog poretka i primjeni prijetnje i pritiska prema drugima.

U odnosu na I. osumnjičenu Romanu Čejvanović, sudac istrage je u točki 7. utvrdio da je osuđivana u dva navrata zbog krađe presudama iz 2022. i 2023., a u točki 9. da se ta djela odnose na 2019. i 2022. te iz toga zaključuje da postoji „jedan duži period“ bez ekscesa. Sud je dakle u istom rješenju za isti događaj primijenio dva različita mjerila, u jednom vrijeme presude, u jednom vrijeme počinjenja kaznenih djela i time umjetno produljio razdoblje urednog života, iako je posljednja presuda iz 2023., dakle prije oko tri godine. Nadalje, sudac istrage je zanemario činjenicu, koju je ODO izričito istaknulo, a to je da se protiv I. osumnjičenice pred ODO u Karlovcu pod brojem Kir-DO- 199/26 već vodi kazneni postupak zbog istovrsnog kaznenog djela, odnosno prijetnje iz članka 139. stavka 2. KZ. Iz predmeta proizlazi da se radi o postupku pokrenutom u 2026., dakle, o vrlo recentnom ponašanju. Time je pogrešno utvrđeno da I. osumnjičenica „nije imala drugih ekscesa“ te da nema kriminalnih afiniteta. Pozivanje na načelo nedužnosti pritom ne zamjenjuje utvrđivanje činjenica. Načelo nedužnosti ne isključuje da se postojanje drugog postupka zbog istovrsnog djela uzme u obzir kao okolnost pri ocjeni opasnosti od ponavljanja, osobito kad je ta okolnost jedna od više činjenica koje zajedno upućuju na tu opasnost.

Posebno je značajno da se predmetni događaj zbio svega dvadesetak dana nakon prestanka izvanbračne zajednice, 6. rujna 2026., odnosno u vrlo kratkom vremenskom razdoblju nakon prekida odnosa. Takva vremenska blizina, u vezi s činjenicom da se sukob nastavlja, da su prijetnje ponovljene u više navrata tijekom istoga dana te da su u njima sudjelovale dvije osobe koje žive zajedno, predstavlja aktualnu okolnost koja povećava rizik od novih incidenata. Navedene okolnosti treba promatrati u njihovoj međusobnoj povezanosti, a ne izolirano.

Pri tome nije dovoljno zaključiti da će se opasnost otkloniti samim izricanjem zabrane uspostavljanja ili održavanja veze s oštećenikom i javljanjem u PP. Za ocjenu dostatnosti mjere potrebno je ispitati može li se od konkretnih osumnjičenika, imajući u vidu način dosadašnjeg postupanja, razumno očekivati da će se toj zabrani doista podvrgnuti. U predmetnom slučaju prijetnje su, prema iskazu oštećenika, upućivane telefonskim putem, i to sa skrivenog broja, što je relevantno za procjenu poštovanja upravo one vrste zabrane koja im je sada izrečena. Skriveni broj ne dokazuje sam po sebi namjeru budućeg kršenja mjere, ali predstavlja okolnost koju sud treba uzeti u obzir pri procjeni hoće li zabrana komunikacije u konkretnom slučaju biti učinkovita.

Dodatno, zabrana približavanja na udaljenost od 100 metara nije sama po sebi sposobna spriječiti komunikaciju na daljinu, a upravo je takav način komunikacije korišten pri počinjenju predmetnog djela. Redovito javljanje policiji može omogućiti nadzor, ali ne uklanja samu mogućnost da osumnjičenici, ako se odluče postupati protivno zabrani, ponovno stupe u kontakt s oštećenikom. Stoga se učinkovitost izrečenih mjera ne može cijiniti apstraktno, nego u odnosu na konkretan način počinjenja, aktualni odnos osumnjičenika i oštećenika, kao i dosad iskazanu spremnost na upućivanje prijetnji. Nadalje, sudac istrage nije u dovoljnoj mjeri utvrdio niti je cijenio sve konkretne i aktualne okolnosti koje u svojoj ukupnosti daju osnovu za zaključak o konkretnoj i razborito predvidivoj opasnosti od ponavljanja kaznenog djela. Uz sam način počinjenja predmetnog djela, pri čemu su prijetnje smrću upućivane u više telefonskih poziva istoga dana, uz sudjelovanje oboje osumnjičenika i uz izričito pozivanje na ubojstvo oštećenikova oca, osobito treba cijiniti da sukob između stranaka nije okončan. Naprotiv, prema stanju spisa, neposredan povod sukobu, a to su pitanja vezana uz djecu koja žive s oštećenikom, i dalje postoji, a I. osumnjičenica želi ostvarivati kontakt s djecom i takav kontakt nužno otvara mogućnost ponovne komunikacije s oštećenikom. Stoga opasnost nije vezana samo uz jedan prošli verbalni događaj, nego proizlazi iz odnosa koji je i nakon predmetnog događaja ostao neriješen i konfliktan.

Nastavno na sve navedeno, kada se kazneno djelo ozbiljne prijetnje ubojstvom koja je ponovljena u više poziva u jednom danu i podržana od dvije osobe, ocijeni prema stvarnim okolnostima iz spisa, kad se osuđivanost oboje osumnjičenika ocijeni prema stvarnim datumima te kad se uzmu u obzir okolnosti koje sud nije utvrđivao, nužno se zaključuje da opasnost od ponavljanja kaznenog djela, koju je sudac istrage sam utvrdio, ne može biti uspješno otklonjena mjerama opreza, a time su ispunjene pretpostavke za određivanje istražnog zatvora iz članka 123. stavka 1. točke 3. ZKP/08. Načelo razmjernosti iz članka 4. ZKP/08 ne dopušta primjenu teže mjere kad je ista svrha ostvariva blažom, ali isto načelo ne dopušta ni primjenu mjere koja svrhu očito ne može ostvariti, što je ovdje slučaj.

Kako je sudac istrage prvenstveno pogrešno zaključio da nema osnova za određivanjem istražnog zatvora te donio predmetno rješenje,

predlažem

da Županijski sud u Karlovcu pobijano rješenje preinači te protiv I. osumnjičene Romane Čejvanović i II. osumnjičenog Zlatka Amića odredi istražni zatvor na temelju odredbe članka 123. stavka 1. točke 3. ZKP/08.

ZAMJENICA OPĆINSKOG DRŽAVNOG ODVJETNIKA
Mia Škrtić

Broj zapisa: **17c21-67772**

Kontrolni broj: **065b7-e08b2-10717**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinsko državno odvjetništvo u Karlovcu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.